

वा० रा०

॥११॥

नाथं रक्षकं इच्छति दैवगत्येति शेषः ॥ १८ ॥ यः शरण्यो धर्मवत्सलश्चासीदित्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ सर्वगुणोपेताः मूर्धाभिषिक्ता इति यावत् ॥ सदा प्रतिदिनं सततं मनुक्षणं ॥ २२ ॥ २३ ॥ शोकाभिभूते शोकाविष्टे शोकार्ते शोकपीडिते ॥ २४ ॥ साश्रुपातनं अस्माकमप्यन्यशरणापेक्षेत्यश्रुपातनसहितं ॥ २५ ॥ द्रष्टव्याः द्रष्टव्यो

कि० का०

एषदत्वाचवित्तानि प्राप्य चानुत्तमं यशः ॥ लोकनाथः पुरा भूत्वा सुग्रीवं नाथमिच्छति ॥ १८ ॥ सीतायस्य स्नुषा चासीच्छरण्यो धर्मवत्सलः
तस्य पुत्रः शरण्यस्य सुग्रीवं शरणं गतः ॥ १९ ॥ सर्वलोकस्य धर्मात्मा शरण्यः शरणं पुरा ॥ गुरुर्मेराघवः सोऽयं सुग्रीवं शरणं गतः ॥ २० ॥
यस्य प्रसादे सततं प्रसीदेयुरिमाः प्रजाः ॥ सरामो वानरेन्द्रस्य प्रसादमभिकांक्षते ॥ २१ ॥ येन सर्वगुणोपेताः पृथिव्यां सर्वपार्थिवाः ॥
मानिताः सततं राज्ञा सदा दशरथेन वै ॥ २२ ॥ तस्यायं पूर्वजः पुत्रस्त्रिषु लोकेषु विश्रुतः ॥ सुग्रीवं वानरेन्द्रं तुरामः शरणमागतः ॥ २३ ॥ शो
काभिभूते रामे तु शोकार्ते शरणं गते ॥ कर्तुमर्हति सुग्रीवः प्रसादं सहयूथपैः ॥ २४ ॥ एवं ब्रुवाणं सौमित्रिकरुणं साश्रुपातनं ॥ हनूमान्प्रत्यु
वाचेदं वाक्यं वाक्यविशारदः ॥ २५ ॥ इदं शब्दबुद्धिसंपन्ना जितक्रोधा जितेन्द्रियाः ॥ द्रष्टव्या वानरेन्द्रेण दिष्ट्या दर्शनमागताः ॥ २६ ॥ स
हिराज्याच्च विभ्रष्टः कृतवैरश्च वालिना ॥ हतदारो वने त्रस्तो भ्रात्रा विनिरुतो भृशं ॥ २७ ॥ करिष्यति स साहाय्यं युवयोर्भास्करात्मजः ॥
सुग्रीवः सह चास्माभिः सीतायाः परिमार्गणे ॥ २८ ॥ इत्येवमुक्त्वा हनुमान्श्लक्ष्णं मधुरयागिरा ॥ बभाषे साधुगच्छामः सुग्रीवमिति राघ
वं ॥ २९ ॥ एवं ब्रुवंतं धर्मात्मा हनू मंतं सलक्ष्मणः ॥ प्रतिपूज्य यथान्यायमिदं प्रोवाच राघवं ॥ ३० ॥

सहायापेक्षत्वं दर्शितं ॥ २७ ॥ यदेवमतः परिमार्गणे साहाय्यं करिष्यतीत्यन्वयः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

ग्याः ॥ २६ ॥ सहीति ॥ अनेन तस्यापि

॥११॥